

Gedicht van Hilda de Windt-Ayoubi naar aanleiding van de lezing van Willem Koning

(Hilda de Windt-Ayoubi is o.a. dichteres/kunstenares en woonachtig op Curaçao)

INDIANENTALEN VOOR MOEDERAARDE

Daar in de wouden van Amerika

in het Amazone gebied

weerklinkt nog steeds het lied

van verschillende indianentalen:

het Taíno, het Kari'na, het Quechua, het Aimara,

varen de indianen nog steeds in hun korjalen

eten ze als gisteren brood van cassave

jagen en vissen ze nog dagelijks

is tijd niet gebonden aan de klok

maar aan de natuurlijke slag van het hart

daar in de wouden van Zuid Amerika

spelen de zonnestralen met de bladeren

dringt de zon door de mysterieuze haardos

tot op het kleurrijke tapijt op de grond

waar slangen, hagedissen

kikkers, vogelspinnen, krokodillen

en veel meer van dit soort beesten

gewoon horen bij het dagelijks leven

waar de medicijnmannen
drankjes en zalfjes brouwen
van zaad, zand, plant en ingewand
waar zang en dans de geest genezen
aldus boze geesten worden uitgedreven

daar in de wouden van Zuid Amerika
wordt elke indiaan door een ster beschermd
wordt kennis van grootouders en voorvaderen
als de amazone zo diep in het hart bewaard

maar wanneer de indiaan
uit zijn natuurlijk reservaat weggejaagd
door een weg die men geheel westers aanlegt
een dam die men harteloos op zijn land aanlegt
zijn gewassen niet meer op de versperde weg
of op het overstroomd land kan telen

Vlucht naar de grote steden
waar hij wordt gediscrimineerd
waar het kind om te eten moet bedelen
waar hij in een vijandig- vreemde omgeving
gelukkig toch nog zijn taal blijft spreken
zijn innige taal die zich van de wildernis
naar het urbane heeft verplaatst

wellicht juist behoed
door haar afgezonderd gemoed...

De pijn is al geleden
maar misschien kunnen we wel hiervan leren
dat het behoud van de cultuur en taal van de indianen
als ook van andere inheemse culturen en talen
even belangrijk is voor heel moederaarde

die alles verbouwt in haar schoot
die houdt van gras, plant en boom
die met monocultuur de pest zaait
en overstromingen veroorzaakt
die zich verrijkt met diversiteit...

tot de culturele identiteit
voor de hele mensheid

Moederaarde
die altijd spontaan openstaat
om te leren van haar mislukkingen
en gebreken...

Amoro Kari'na, amoro ma na (Je bent Kari'na)

Hilda de Windt-Ayoubi,

Curaçao, 26 juni 2016